

PineBook

重生之万界主宰

20

ราชัน

南宫吟 เขียน
บุษบาเหมินทร์ แปล

หมื่นมิติ

บทที่ 936 เมืองไท้ไป๋ (ตอนที่ 3)

ในขณะที่เดียวกัน ใต้ดินเมืองไท้ไป๋ก็มีถ้ำลับอยู่หลายแห่ง ชายชราผมหงอกหลายคนกำลังบ่มเพาะอย่างต่อเนื่อง และ ดูดกลิ่นแสงแห่งเมฆหมอก

แสงแห่งเมฆหมอกเหล่านั้นซ่อนไว้ด้วยจิตวิญญาณมหาศาล ซึ่งไม่ได้หลอมขึ้นจากแสงตะวันจันทร์รา แต่หมุนวนจากจิตวิญญาณในตัวพวกเขา

มันเป็นวิชาจิตวิญญาณชนิดหนึ่ง ไม่ถูกจำกัดด้วยจิตวิญญาณของโลก อาศัยหลุมดำกาลเวลาในการดูดซับพลังจากนอกโลก แต่วิชาจิตวิญญาณชนิดนี้เผาผลาญพลังอย่างยิ่ง

กล่าวได้ว่าตอนบ่มเพาะมีความสำคัญอย่างยิ่ง จิตใจห้าม ฟุ้งซ่านเด็ดขาด

แต่ตอนนี้ชายชราทั้งหลายล้อมตาพร้อมกันและเผยสีหน้า เหลือเชื่อ

เนื่องจากพวกเขารับรู้ได้ว่าเมืองไท่ไปเกิดเหตุการณ์
ผิดปกติ

น้ำเสวี่มีสถานะที่สูงส่งและเครื่องขริมเปิดเผยตั้งแต่ไหน
แต่ไร แต่ตอนนี้กลับพาชายหนุ่มคนหนึ่งกลับมาด้วย

ส่วนนำหลานหรงก็มาลงมือกับชายหนุ่มผู้นั้นด้วยตัวเอง

นี่มันเรื่องอะไรกันแน่

พวกเขาล้วนเป็นรัฐบุรุษอาวุโสของอาณาจักรไท่เข้าเมื่อ
พันปีก่อน บ่มเพาะอย่างยากเข็ญ ฝึกใช้วิชาจิตวิญญาณชนิดนี้
เพื่อคงตบะเอาไว้ แต่มองอนาคตของอาณาจักรไท่เข้าในแง่ร้าย
อย่างยิ่ง กระทั่งเป็นกังวลต่อศึกศักดิ์สิทธิ์หมีนโลกที่จะจัดขึ้นใน
เร็ววัน

เมื่อพวกเขาพบความผิดปกติแบบนี้ก็เผยแพร่ดา
ประหลาดใจ

เนื่องจากตบะของชายหนุ่มผู้นี้ไม่ใช่คู่ต่อสู้ของนำหลาน-
หรง เช่นนี้ก็มีโอกาสสูงที่จะถูกสังหารทันที! หากน้ำเสวี่ลงมือ
ก็จะทำให้ผู้แข็งแกร่งในโลกนำหลานพากันลงมือ

เหตุใดถึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนี้

“พี่...”

ทันใดนั้นพวกเขา ก็พบว่าวิชาจิตวิญญาณเหนือศีรชะ
ของพวกเขา มีร่องรอยการถูกเผาผลาญ จึงรวบรวมสมาธิรักษา
วิชาจิตวิญญาณต่อไป

หากวิชาจิตวิญญาณถูกทำลาย พวกเขา ก็จะได้รับพลัง
ย้อนกลับอย่างรุนแรง กระทั่งตบะหลายสิบปีจะถูกทำลายจน
หมดสิ้น ระดับพลังตกฮวบ ทำให้กำลังสุดท้ายของอาณาจักร
ไท่เฮ่าถูกทำลาย

หากไม่มีผู้อาวุโสอย่างพวกเขา คอยประจำการและ
ข่มขวัญ เกรงว่าผู้แข็งแกร่งของโลกน่าหลานคงกลืนกินเมือง
ไท่ไปตั้งนานแล้ว

ดังนั้นตอนนี้พวกเขา จึงมีใจแต่ไว้กำลังที่ช่วยการต่อสู้
ระหว่างฟานเสวี่ยหลี่และน่าหลานทรง

ในขณะที่เดียวกัน พวกเขามีเพียงความคิดเดียวคือ หวังว่า
ฟานเสวี่ยหลี่จะทนได้อีกหลายสิบลมหายใจ เมื่อทนถึงตอนนั้น

พวกเขาก็เสรีจัสตินวิชาจิตวิญญาณ ถอนตัวออกจากตรงนี้และ
ควบคุมภาพรวมทั้งเมืองไท่ไปได้

ขณะที่เผชิญหน้ากับการกดทับของนำหลานทรงและวิชา
เทพต้องห้ามเฉพาะตัวของอีกฝ่าย ฟานเสวี่ยหลี่ก็ถอยหลังออก

แต่การถอยครั้งนี้ ร่างกายของเขาหลอมรวมแสงนับ
ไม่ถ้วนออกมา ประตู่แห่งหยินหยางประสาน ประตู่ทองแห่งบุญ
ปลดปล่อยน้ำทองนับไม่ถ้วนออกมาปกป้องตัวเขา จิตวิญญาณ
หลอมรวม ทำให้เขาราวกับจำนวนเม็ดทรายในสายธาร ประหนึ่ง
พันระฆังหนึ่งเมล็ดข้าว และหายจากสายตาผู้คนในชั่วพริบตา

ไม่มีใครสามารถพบร่องรอยของฟานเสวี่ยหลี่

ประหนึ่งละมั่งเขานเขาที่ไม่พบร่องรอย หายตัวไปอย่าง
สมบูรณ์

ดังนั้นการโจมตีอันทรงพลังของนำหลานทรงจึงกระแทก
เข้าความว่างเปล่า

หากกล่าวว่าน่าหลานทรงผสานกับโลกน่าหลานทั้งใบ
ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่ก็หลุดพ้นจากโลกแห่งนี้ หายไปอย่างไร
ร่องรอย!

“หืม ฝีมือล้ำเลิศ สามารถหลบซ่อนจากทุกสิ่ง แต่การที่
เจ้าถอยเช่นนี้ จะถอยได้อีกนานเท่าไรเล่า” น่าหลานทรง
ประหลาดใจ จากนั้นก็เผยรอยยิ้มแปลกประหลาด เสียงหัวเราะ
สั้นคลอนทุกสิ่ง “คาดไม่ถึงว่าอัจฉริยะที่ก่อนหน้านี้ชื่อเสียงก้อง
โลก และสามารถเอาชนะน่าหลานเสียวอวี เมื่ออยู่ต่อหน้าข้า
กลับไม่กล้ารับแม้การโจมตีเดียว! นิสัยอย่างเจ้าจะแบกรับ
ภารกิจใหญ่ได้อย่างไร”

น้ำเสียงของเขาเปี่ยมด้วยความดูถูก

ในขณะที่เดียวกัน เขาไม่ได้หยุดการโจมตี ประตู่ศักดิ์สิทธิ์
ของเขาอาศัยความเร็วอันบ้าคลั่งเปล่งประกายอย่างต่อเนื่อง
แทบกวาดล้างห้วงมิติทั้งหมดที่อยู่โดยรอบ ไม่ปล่อยให้ฟาน-
เสวี่ยหลี่มีห้วงมิติให้หลบหนีต่อ

ต่อให้ฟานเสวี่ยหลี่หนีได้ชั่วขณะหนึ่ง แต่จะหนีไปทั้ง
ชาติได้อย่างไร

แต่ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ นำหลานทรงกลับต้อง
ผิดหวัง

เนื่องจากฟานเสวี่หลี่แสดงวิชาอีกครั้งและถอยต่อไป
พร้อมกับหลบการโจมตีอันเจ็บคมของเขา

สลายสูญไปพร้อมกับโลก!

การโจมตีอันน่าสะพรึงกลัวของนำหลานทรงที่ไม่มีใคร
ต้านทานได้ กลับพลาดเป้าอีกครั้ง

พลังอันล้นฟ้าราวกับโจมตีเข้าส่ำโลอย่างไรรู้ซึ่งกำลัง ทำให้
เขามีพลังแต่ทำอะไรไม่ได้ ลำบากใจอย่างผิดปกติ

ทันใดนั้นเขาพูดอย่างเกรี้ยวโกรธ “เจ้าหนู! นำหลาน-
เงินหลี่ เจ้าโผล่หัวออกมาเดี๋ยวนี้ ทำตัวเป็นเต่าหดหัวเช่นนี้
ยังเป็นลูกผู้ชายอยู่หรือไม่”

ตอนนี้ฟานเสวี่หลี่กลับสีหน้าหนึ่งสงัด และซ่อนตัวอยู่ใน
ห้วงมิติต่อไป

อีกฝ่ายปกปิดซ่อนเร้นด้วยวิธีการอันสมบูรณ์แบบ
ดูแบบยลไร้รอยต่อ แต่ความจริงกลับมีจุดบกพร่องขนาดใหญ่

ส่วนตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่ก็ตั้งใจใช้วิธีนี้เผาผลาญจิตวิญญาณของอีกฝ่าย ทำให้อีกฝ่ายค่อยๆ เผยจุดบกพร่อง!

ครั้งแรกพลังเปี่ยมล้น ครั้งสองพลังถดถอย เมื่อพลังของอีกฝ่ายหมดสิ้น ก็เป็นเวลาที่เขาจะตัดสินใจกับอีกฝ่าย!

ตอนนี้เหล่าชายชราที่อยู่ใต้ดินต่างใช้เสี้ยวจิตวิญญาณฝืนรับรู้จากการต่อสู้ และเผยแพร่ยัมซึ้นอย่างอดใจไม่ได้

“หนุ่มอัจฉริยะผู้นี้ชื่อน่าหลานเงินหลี่สินะ พลังเทียบอีกฝ่ายไม่ได้ แต่สามารถอาศัยวิธีนี้เผาผลาญพลังของอีกฝ่าย อีกทั้งยังทำให้จิตใจของอีกฝ่ายปั่นป่วน ฝีมือล้ำเลิศนัก!”

“ไม่เลว ไม่เลว ท่วงท่าของเขาราวกับการเคลื่อนไหวของมังกรเทพทะยานขอบฟ้า เหมือนกับวิชาที่ข้าเคยเห็นจากมังกรสุรாதนหนึ่ง กล่าวได้ว่าเขาสัมผัสถึงบ่อเกิดของสายเลือดมังกรแล้ว และมีความเป็นไปได้สูงที่เขาเคยได้รับการชะล้างไขกระดูกจากสายเลือดมังกร!”

“อ้อ อีกทั้งเขายังจิตใจนิ่งสงบ ดูเหมือนได้รู้แจ้งวิชาเทพต้องห้ามของตัวเอง อัจฉริยะแบบนี้ถือเป็นโอรสแห่งอาณัติ

สวรรค์แน่นอน อีกทั้งยังมีจิตใจอันโดดเด่น และรู้แจ้งถึงประตูทองแห่งบุญ ช่างไม่ธรรมดาอย่างยิ่ง!”

“ประตูทองแห่งบุญเป็นถึงสัญลักษณ์แห่งการกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ อาศัยพลังแห่งบุญกลายร่างสารพัด แปลงกายสู่ผู้ผดุง ด้วยวิธีการเช่นนี้ เพียงพอที่จะเป็นถึงผู้ศักดิ์สิทธิ์แล้ว...”

ชายชราทุกคนต่างพยักหน้าพร้อมรอยยิ้ม

พลังของพวกเขาล้วนสูงกว่าฟานเสวียหลี่ ซึ่งต่างเป็นอาณาจักรเทพชั้นเจ็ด ต่อให้ตลอดพันปีที่ผ่านมาไม่มีทรัพยากรก็ยังคงไว้ซึ่งสภาพเช่นนี้ ย่อมมองออกว่าตอนนี้ฟานเสวียหลี่ใช้กฎห้วงมิติและกาลเวลา โดยมีบ่อเกิดเป็นมังกรเทพ อีกทั้งยังหลอมรวมเข้ากับประตูแห่งหยินหยางและประตูทองแห่งบุญ

ทั่วทั้งสามพันโลกเป็นเวลานานมากแล้วที่ไม่ได้ปรากฏถึงผู้ศักดิ์สิทธิ์และผู้ที่รู้แจ้งประตูทองแห่งบุญ

การปรากฏตัวขึ้นของฟานเสวียหลี่นำมาซึ่งแสงสว่างและความชื่นชมจากพวกเขา

ด้วยวิธีการหลบและซ่อนตัวเช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็มีความ
เข้าใจต่อประตูทองแห่งบุญมากยิ่งขึ้น

ทุกครั้งที่การโจมตีของอีกฝ่ายมาถึงหน้าตน เขาก็จะใช้
แสงทองแห่งบุญหลอมรวมตัวเองเข้าสู่ท่ามกลางมหาสมุทร
มองเห็นจุดบกพร่องในการโจมตีของอีกฝ่ายอย่างง่ายดาย
จากนั้นหลบด้วยการเคลื่อนไหวที่ลึกลับที่สุด อีกทั้งยังราวกับ
ปลดปล่อยมาจากสัญชาตญาณ

เหมือนกับนกที่บินได้โดยกำเนิด โบยบินอยู่กลางอากาศ
อย่างง่ายดาย การหลบหลีกแบบนี้ยิ่งมาyingง่ายสำหรับเขา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่พบว่าลมปราณ
ของอีกฝ่ายอ่อนแอลง พลังโจมตีก็อ่อนกำลัง อีกทั้งอารมณ์ของ
อีกฝ่ายก็เปลี่ยนไปอย่างเหลือทน

กล่าวได้ว่าหลังจากที่ผ่านการหลบหลีกสามครั้งนี้ โอกาส
ของเขาก็มาถึง

อีกฝ่ายแม้ดูปราศจากจุดบกพร่อง แต่ความเป็นจริงนั้น
การลดลงของพลังอีกฝ่ายก็คือจุดบกพร่องที่ใหญ่ที่สุด

สายตาของฟานเสวี่ยหลี่ส่องประกายในทันที

“เจ้าบัดซบ! ข้าจะจัดการเจ้าอย่างสุดกำลัง!” ในที่สุด
นำหลานหรงก็ทนไม่ไหวแล้ว เขาปลดปล่อยเสียงอันน่าสะพรึง-
กลัว และกวาดล้างทุกสิ่งที่อยู่โดยรอบ

มนุษย์ยักษ์ที่เขาหลอมขึ้นในประตูเทพกำลังยืนอยู่บน
พื้นดิน อาศัยความเร็วอันน่าทึ่งพุ่งโจมตีไปโดยรอบ!

ทันใดนั้นทั่วทั้งเมืองไท่ไป่ราวกับถูกมนุษย์ยักษ์เหยียบ!

เขาต้องการหลอมรวมเข้ากับร่างจริงของทั้งโลกนำหลาน
และทำลายทั้งเมืองไท่ไป่ให้สิ้นซาก!

เขาไม่เชื่อว่าฟานเสวี่ยหลี่จะสามารถหลบไปถึงสุดขอบ
โลก

เขาไม่เชื่อว่าฟานเสวี่ยหลี่ที่เผชิญหน้ากับการโจมตีแบบนี้
จะมองดูทั้งเมืองไท่ไป่ถูกทำลาย!

นำหลานหรงมีนิสัยเย่อหยิ่งโดยกำเนิด แม้เผชิญหน้ากับ
นำหลานเสียวอวี่ก็สังหารได้ในชั่วพริบตา ซึ่งก่อนมาที่แห่งนี้ก็
พบว่าฟานเสวี่ยหลี่มีบุคลิกที่ล้ำเลิศ จึงตัดสินใจจะกำจัดฟาน-

เสวียหลี่ ประกอบกับฟานเสวียหลี่ยังไรร่มรยาทและเหยียดหยาม
เขา เขาจึงไม่มีความจำเป็นต้องไว้ชีวิตฟานเสวียหลี่

แต่การโจมตีอย่างต่อเนื่องทำให้เขาสติหลุดอย่างสมบูรณ์

ดังนั้นสิ่งที่เขาใช้ในตอนนี้ก็คือพลังบ่อเกิดของเขา
เผาผลาญจิตวิญญาณทั้งหมดโจมตีออกมา

เขาต้องการตัดสินใจความเป็นตายกับฟานเสวียหลี่ด้วย
การโจมตีครั้งนี้!

ส่วนตอนนี้เหล่าผู้อาวุโสมากมายที่อยู่ใต้ดินก็สีหน้า
แข็งทื่อ และเผยความกังวลออกมา

หากอิงตามการต่อสู้แบบเดิมต่อไป ฟานเสวียหลี่ก็จะ
ค่อยๆ ใต้เปรียบ แต่ตอนนี้อีกฝ่ายบีบให้ฟานเสวียหลี่ชี้ชะตา
ความเป็นตาย มันเป็นภัยอันตรายใหญ่ที่สุดที่ฟานเสวียหลี่
เผชิญหน้า!

หากพวกเขาเป็นฟานเสวียหลี่ เกรงว่าต้องเลือกถอย
ในทันที เพื่อหนีจากความอันตราย!

แต่เช่นนั้นทั้งเมืองไท่ไปก็จะตกอยู่ในสถานการณ์ตาย
ทั้งเป็น กระทั่งวิชาจิตวิญญาณของเหล่าผู้อาวุโสก็จะได้รับ
ผลกระทบ และทำให้พวกเขาบาดเจ็บสาหัสด้วยพลังย้อนกลับ

ตอนนี้ใบหน้าของน้ำเสวี่ยก็เปี่ยมด้วยความกังวลเช่นกัน

แม้ฟานเสวี่ยหลี่จะแข็งแกร่งเพียงใดและเป็นองค์รัช-
ทายาทกลับชาติมาเกิด แต่ท้ายที่สุดพลังก็มีขีดจำกัด ส่วนอีกฝ่าย
ครอบครองอำนาจแห่งโลกนาหหลานทั้งใบ ถือครองความได้เปรียบ
เชิงภูมิศาสตร์ ฟานเสวี่ยหลี่จะรับมือได้อย่างไร

ส่วนเสี่ยวเหวินที่อยู่ด้านข้างก็ตื่นตะลึงราวกับหินหลาย
ฟ้าสะเทือน พุดอะไรไม่ออก สีหน้าของนางมีเพียงความรู้สึกผิด
เพราะนางรู้ว่าเรื่องนี้เกิดจากตัวนาง ไม่ว่าจะการโจมตีครั้งนี้จะทำให้
ฟานเสวี่ยหลี่บาดเจ็บ หรือทำให้ทั้งเมืองไท่ไปเสียหาย ทั้งหมด
ก็เป็นความรับผิดชอบของนาง

แต่ตอนนี้มีเพียงนาหหลานมันชีที่สายตาเปล่งประกายแสง
แห่งความหวัง

นางรู้จักฟานเสวี่ยหลี่มานาน รู้ว่าฟานเสวี่ยหลี่เก็บซ่อน
ไฟตาย และไม่เคยเห็นฟานเสวี่ยหลี่ถูกบีบจนถึงจุดสิ้นหวัง

ต่อให้นำหลานทรงแข็งแรงแรงเพียงใด แต่ก็ถูกฟานเสวี่ยหลี่ผลาญ
โอกาสไปครั้งแล้วครั้งเล่า นางเชื่อว่าฟานเสวี่ยหลี่ต้องมีแผน
รับมือแน่นอน ตอนนี้นางจึงจ้องมองอย่างละเอียดและกลั่น
หายใจ พร้อมกับนำมาซึ่งความหวัง

“มาได้ดี!”

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่เผยแพร่ยี่มอันสดใส จากนั้นอาศัยจุด
ที่ไม่มีใครมองเห็น ส่วนลึกลงในตัวเขาก็เริ่มแผดเผาด้วยเพลิง
สังหารกรรม!

บทที่ 937 เมืองไท้ไป๋ (ตอนที่ 4)

เขามีพลังแค่อาณาจักรชั้นสี่ตอนต้น ซึ่งต้านทานได้มากที่สุด
แค่เนื้อกายของอาณาจักรเทพชั้นห้าตอนกลาง

ส่วนสิ่งที่อีกฝ่ายแสดงออกมาในตอนนี่ กลับเป็นพลังของ
อาณาจักรเทพชั้นหก

แม้ให้เขาใช้ร่วมกับประตูแห่งหยินหยางและประตูทอง
แห่งบุญ ก็ไม่สามารถสู้กับอีกฝ่าย

มีเพียงเพลิงสังหารที่มีโอกาสสู้กับอีกฝ่าย!

เขาไม่ยอมให้อีกฝ่ายทำลายเมืองไท้ไป๋เด็ดขาด

ต่อให้ตัวตนถูกเปิดเผยก็ไม่นึกเสียดาย

ยิ่งไปกว่านั้น ตอนนี่เขาถือครองเพลิงสังหารถึงชั้นสอง
แล้ว ซึ่งมีความสามารถซ่อนเร้นอันทรงพลัง อีกฝ่ายไม่อาจจะ
มองออก!

ดังนั้นตอนนี้ตัวเขาปลดปล่อยประตูดังจิตสิทธิ์สีทอง
ออกมาหนีไม่ถ่วน สองแสงที่ราวกับดวงอาทิตย์ หมุนวนเป็น
ชั้นๆ ราวกับเทพสวรรค์ถือกำเนิด และพุ่งโจมตีออกไป

เพลิงสังหารมปะปนอยู่ในร่างกาย และปลดปล่อยออกมา
ด้วยตราฝ่ามือหายหน้าหนีหนีอัคคี!

“ปัง!”

ทันใดนั้นการโจมตีของเขาและวิชาเทพต้องห้ามของ
อีกฝ่ายก็ผสมผสานเป็นหนึ่งเดียว

ทั่วทั้งฟ้าดินราวกับถูกระเบิดเป็นสุญญากาศขนาดหลาย
สิบลี้จั้ง จากนั้นพลังพุ่งโจมตีออก อากาศโดยรอบราวกับกลายเป็น
กระดาศเปี้ยก ถูกปั่นป่วนและระเบิดโดยตรง

เพียงชั่วพริบตา การป้องกันของนำหลานทรงก็ถูกฟาน-
เสวี่ยหลีทำลาย

ราวกับดวงอาทิตย์ปรากฏฟ้ากวาดล้างทุกสิ่ง เนื้อกาย
ของนำหลานทรงถูกระเบิดทั้งเป็น กลายเป็นสายฝนโลหิต
หนีไม่ถ่วน

ภายใต้การโจมตีครั้งเดียวก็ทำให้เนื้อกายถูกทำลาย

อีกทั้งพลังจิตวิญญาณของเขาลอยอยู่กลางอากาศราวกับ
วิญญาณเร่ร่อน สภาพเต็มไปด้วยรอยแผล ร่างกายชุ่มไปด้วย
เลือด เพียงจ้องมองฟานเสวี่ยหลีราวกับได้เห็นผี!

มันเป็นไปได้อย่างไร!

ด้วยพลังอันแข็งแกร่งเช่นนี้ของเขาที่ปลดปล่อยออกมา
จนหมดสิ้น อย่าว่าแต่สังหารฟานเสวี่ยหลีเลย อย่างน้อยการบีบ
ให้ฟานเสวี่ยหลีเข้าสู่เส้นทางแห่งความตายก็หาใช่ปัญหา แต่
ตอนนี้เขากลับถูกฟานเสวี่ยหลีสังหาร!

มันไม่สมเหตุสมผล!

มันเป็นไปไม่ได้!

แต่ตอนนี้เขากลับพบว่าตนทำได้เพียงยอมรับความจริง
สิ่งสำคัญที่สุดคือ พลังจิตวิญญาณของเขากำลังถูกควบคุมโดย
ฟานเสวี่ยหลี หากเขาทำให้ฟานเสวี่ยหลีโกรธอีก การที่เขาพบ
กับจุดจบที่เนื้อกายวิญญาณถูกทำลายก็เป็นเรื่องปกติ

ในที่สุดเขาก็ก้มหัวอันเยอหยิ่งลง และพูดกับฟานเสวี่หลี่อย่างแผ่วเบาว่า “ข้าน้อยมีตาหามีแววไม่ ผู้อาวุโสหน้าหลานโปรดไว้ชีวิตข้าน้อยด้วยเถิด”

ตอนนี้เขาเรียกฟานเสวี่หลี่ว่าผู้อาวุโสหน้าหลานแล้ว ช่างอ่อนน้อมถ่อมตนยิ่งนัก

เมื่อเทียบกับความหยิ่งผยองก่อนหน้านี้ มันช่างแตกต่างราวฟ้ากับเหว

ความหยิ่งยโสก่อนหน้านี้ของเขาหายไปตั้งนานแล้ว

ในใจเขามีเพียงความคิดเดียว : ฟานเสวี่หลี่ที่อยู่ตรงหน้าต้องเป็นผู้อาวุโสที่สูงส่งของอาณาจักรไท่เฮ่าปลอมตัวมาแน่นอน ไม่เช่นนั้นพลังเมื่อครู่ที่ราวกับทำลายล้างฟ้าดินและใกล้เคียงกับวิชาเทพต้องห้ามชั้นยอดในตำนาน อีกฝ่ายจะแสดงออกมาได้อย่างไร

“ไปเถิด จงรู้ไว้ว่าเหนือฟ้ายังมีฟ้า เหนือคนยังมียอดคน” ฟานเสวี่หลี่พูดอย่างเฉยเมย โดยที่ไม่ได้ลงมือสังหารต่อน้ำเสียงแผ่งด้วยความเยือกเย็น

ตนกับอีกฝ่ายไม่มีความแค้นที่ดั่งมหาสมุทรโลหิต ส่วนการกดขี่ที่เมืองไท่ไป่ได้รับก็ไม่ได้มาจากอีกฝ่าย อีกทั้งเป็นฝีมือของทั้งโลกน่าหลาน เขาย่อมไม่ใช้น่าหลานทรงเป็นผู้ชดใช้เรื่องนี้

ส่วนสาเหตุที่เขาเยือกเย็นเช่นนี้ เนื่องจากที่แห่งนี้เป็นบ้านเกิดของเขา ทั้งคุ้นเคยแต่ก็แปลกใหม่ รวากับทุกสิ่งล้วนอยู่ใกล้แค่เอื้อม รวากับเรื่องราวเมื่อพันปีก่อนยังคงตราตรึงอยู่ในสายตา

แต่อณาจักรไท่เข้ากลายเป็นสภาพเปลา่เปลี่ยวเช่นนี้ ก็ยิ่งทำให้รู้สึกอ้างว้าง จนดวงตาของเขาร้อนขึ้นเล็กน้อย

แต่ไม่ว่าอย่างไร ตอนนี้เขาก็เริ่มปกป้องอาณาจักรไท่เข้าแล้ว อนาคตทุกสิ่งที่อยู่ตรงนี้ล้วนถูกปกป้องโดยเขา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เมื่อเห็นน่าหลานทรงที่มาอย่างน่าเกรงขาม สุดท้ายกลับจากไปอย่างเศร้าซึม เหลือไว้เพียงร่างแห่งจิตวิญญาณ ทุกคนที่อยู่โดยรอบก็ตื่นตะลึง

“แม่เจ้า มันเป็นไปได้อย่างไร! การโจมตีเมื่อครู่นี้ ทำได้
อย่างไรกัน”

“พลังอันแน่นอน ความสามารถอันแน่นอน การบดขยี้
อย่างเด็ดขาด การสังหารอย่างเด็ดขาด!” ผู้คนมากมายพึมพำ
สายตาเปี่ยมด้วยความตะลึง สีหน้าเปลี่ยนอย่างสมบูรณ์ ต้องรู้
ว่าต่อให้หน้าเสวียลงมือ ก็ไม่อาจทรงอำนาจถึงขั้นนี้

ชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้าเป็นใครกันแน่ เขามีสถานะแบบใด
กันแน่

หัวใจของพวกเขาต่างปั่นป่วนตั้งมหาสมุทรหมุนพลิก

แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็มีความสุขอย่างยิ่ง

ตระกูลนำหลานที่กดขี่พวกเขา ในที่สุดก็ขายหน้าต่อ
หน้าพวกเขาแล้ว

นำหลานทรงผู้นั้นเป็นถึงอัจฉริยะอันดับหนึ่ง แต่ครั้งนี้
กลับถูกทำลายเนื้อกาย ซึ่งต้องใช้เวลาอย่างน้อยหลายปี จึง
สามารถหลอมเนื้อกายขึ้นมาใหม่ กล่าวได้ว่าการมีอัจฉริยะ
อย่างฟานเสวียหลี อนาคตตระกูลนำหลานก็ไม่กล้าดูถูก
อาณาจักรไท่เฮ่าของพวกเขาอีกแล้ว

นี่เป็นเสียงกู่ร้องครั้งแรกที่พวกเขาเปล่งออกมาในรอบ พันปี ชัยชนะครั้งแรกที่สู้กับตระกูลน่าหลาน

ในขณะที่เดียวกัน หญิงสาวเมื่อครู่นี้ก็กุมปากของตัวเอง จ้องฟานเสวี่ยหลีราวกับกำลังมองเทพสวรรค์ สายตาเปี่ยมด้วยความลุ่มหลง

แม้แต่น่าหลานมันซีที่ตั้งความหวังไว้ตั้งแต่แรก ตอนนี้อย่าง ใจสั้นเช่นเดียวกัน ต่อให้เชื่อมั่นฟานเสวี่ยหลีสักเพียงใด นางก็ คาดไม่ถึงว่าฟานเสวี่ยหลีจะถือครองความได้เปรียบอย่างเด็ดขาด และสังหารอีกฝ่ายได้ในชั่วพริบตาเช่นนี้

สมองของนางมีข้อสงสัย : ฟานเสวี่ยหลีทำได้อย่างไรกัน

ใช้อ่อนสยบแข็ง เขากลับชนะความแข็งแกร่งได้ด้วย ความอ่อนแอ

“เพลิ่งสัจธรรมชั้นสอง!” ทันใดนั้นสมองของน้ำเสวี่ยก็ เปิดความคิดนี้ขึ้น!

มีเพียงนางเท่านั้นที่มองออกถึงกุญแจสำคัญของวิธีการ เมื่อครู่นี้

เมื่อพันปีก่อนนางรู้ว่าฟานเสวี่ยหลีผ่านความพยายาม
นับไม่ถ้วนจนได้ครอบครองเพลิงสังฆกรรม อีกทั้งยังใช้ทรัพยากร
จากทั้งอาณาจักรไท่เฮ่า ซึ่งยากอย่างยิ่ง แต่นางไม่เคยได้ยิน
มาก่อนว่า พลังชนิดนี้สามารถใช้งานต่อหลังจากที่เกิดใหม่!

สิ่งนี้เป็นการพลิกโลกทัศน์ของนาง

แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ วิชาเซียนศักดิ์สิทธิ์ที่ทำนายสวรรค์
ที่สุดในฟ้าดินอย่างเพลิงสังฆกรรม กลับยกระดับถึงขั้นสองแล้ว!

ฟานเสวี่ยหลีทำได้ทุกอย่างกัน

ดวงตาของนางแดงกำในทันที

ไม่ว่าอย่างไร นางก็รู้ว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาฟานเสวี่ยหลี
ต้องผ่านความเจ็บปวดมานับไม่ถ้วนแน่นอน จึงสามารถบ่มเพาะ
จนถึงขั้นนี้

ไม่ว่าอย่างไร ในที่สุดฟานเสวี่ยหลีก็ทำสำเร็จแล้ว ซึ่ง
ไม่ใช่ชายหนุ่มที่พวกนางต้องคอยปกป้องเหมือนในอดีต แต่เป็น
ต้นไม้สูงตระหง่านฟ้าต้นใหม่!

อาณาจักรไท่เฮ่ามีความหวังแล้ว!

แต่นางรีบระงับอารมณ์ในทันที เพราะนางรู้ว่าเพลิงสัจ-
ธรรมเป็นความลับสูงสุดของอาณาจักรไท่เฮ่า โดยเฉพาะฟาน-
เสวี่ย-หลี่ที่ตอนนี้ครอบครองเพลิงสัจธรรมชั้นสอง มันก็ยิ่งนำ
เหลือเชื่อ เรื่องนี้ห้ามรั่วไหลเด็ดขาด ไม่เช่นนั้นจะมีภัยอันตราย
ถึงชีวิต

นางแอบใช้คาถาสายลมขจัดลมปราณโดยรอบจนหมดสิ้น
ทำลายร่องรอยเบาะแสทั้งหมด แม้ผู้อื่นจะใช้พลังย้อนเวลาก็
ไม่สามารถตรวจพบ

จากนั้นนางจึงถอนหายใจด้วยความโล่งอก

กล่าวได้ว่านางเห็นจักรพรรดิไท่เฮ่าในวัยหนุ่มจาก
ตัวฟานเสวี่ยหลี่!

“ดีมาก คาดไม่ถึงว่าอาณาจักรไท่เฮ่าของเราจะปรากฏ
อัจฉริยะเช่นนี้ได้!”

ในขณะที่เดียวกันก็มีเสียงที่ให้ความรู้สึกสั่นคลอนตั้งขึ้น
จากส่วนลึกของเมืองไท่ไป จากนั้นเสียงเซี่ยนแทรกซึมหวังมิตี
อย่างต่อเนื่อง และปรากฏออกมา

ราวกับไม่มีวัตถุใดสามารถต้านทานเสียงนี้

จากนั้นส่วนลึกของพื้นดินก็ปรากฏเงาร่างหลายจำนวน
ขึ้น ซึ่งเป็นเหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ของอาณาจักรไท่เฮ่า

เมื่อพันปีก่อนที่อาณาจักรไท่เฮ่าเผชิญกับหายนะ
ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ก็ยังคงปกป้องอาณาจักรไท่เฮ่า ซึ่งเป็น
เสาหลักและเทพพิทักษ์สุดท้ายของอาณาจักรไท่เฮ่า

ตลอดเวลาที่ผ่านมาพวกเขาไม่เคยปรากฏตัวขึ้น คอย
ปกป้องอาณาจักรไท่เฮ่าอย่างลับ ๆ ก็เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับ
ได้จากโลกน่าหลาน

แต่ตอนนี้พวกเขาออกจากการเก็บตัวพร้อมกัน!

ทุกหนแห่งที่พวกเขาไปถึง ทั่วทั้งห้วงมิดิราวกับมีกลีบ
ดอกไม้นับไม่ถ้วนบานสะพรั่ง หมูฝูงกาลอยทั่วผืนฟ้า เจิดจรัสไว้
ที่เปรียบ

จากนั้นพวกเขาปรากฏตัวอยู่ข้างกายฟานเสวี่ยหลี่ เพียง
จ้องมองฟานเสวี่ยหลี่อย่างเจียบ ๆ ราวกับช่างแกะสลักที่กำลัง
มองดูหยกงามชิ้นเลิศที่ยังไม่ผ่านการขัดเกลา

ชื่นชม ชื่นชมในความงามสูงสุด

นั่งสงบอยู่เป็นเวลานาน

สุดท้ายมีผู้อาวุโสคนหนึ่งเดินออกมา จ้องมองฟานเสวี่ยหลี่อย่างละเอียด ยิ้มเล็กน้อยแล้วพูดว่า “น่าหลานเงินหลี่ เจ้ายินดีฝากตัวเป็นศิษย์ผู้สืบทอดข้าหรือไม่”

ชายชราผู้นี้เป็นหนึ่งในเหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นแม่ทัพผู้ออกศึกบ่อย นามว่าแม่ทัพกุ่เยว่ จิตสังหารเปี่ยมล้นถึงแม้น้ำเสียงนั่งสงบ แต่นำมาซึ่งความหายนะกล้า ตอนนี้อยู่ตาของเขาเร้าร้อน และเป็นคนแรกที่พูดกับฟานเสวี่ยหลี่

หากเป็นเมื่อพันปีก่อนแล้วเขาพูดเช่นนี้ เกรงว่าต้องมีผู้คนนับไม่ถ้วนคุกเข่ากราบลงต่อหน้าเขา

แม่ทัพกุ่เยว่เป็นแม่ทัพเทพอันดับหนึ่งของอาณาจักรไท่เฮ่า ผู้ศึกทั่วสารทิศอย่างไร้พ่าย โดยเฉพาะวิถีแห่งค่ายกลกองทัพของเขา สามารถใช้กำลังร้อยคนจัดการกำลังนับหมื่นอย่างง่ายดาย วิชาคุมกองทัพได้บรรลุจุดสูงสุดแล้ว

ส่วนผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เดิมที่สังเกตการณ์อยู่ตลอดเวลา แต่หลังจากที่ได้ยินเช่นนี้ ความกระตือรือร้นของพวกเขา ก็ปะทุ

“นำหลานเงินหลี่ เจ้ายินดีฝากตัวเป็นศิษย์ข้าพราหมณ์ เทียนอีหรือไม่ ข้าพราหมณ์เทียนอีเป็นปรมาจารย์ปรุรงยา หากเจ้ายินดีเป็นผู้สืบทอดข้า ข้ายินดีถ่ายทอดคัมภีร์ปรุรงยาชั้นยอดทั้งหมดให้เจ้า!”

“นำหลานเงินหลี่ ข้าขอสัญญา กับเจ้าในฐานะเทพอาจารย์พิฆ ขอเพียงเจ้าฝากตัวเป็นศิษย์ข้า ข้าจะถ่ายทอดให้เจ้าอย่างไม่หวงวิชา...”

“ลมปราณของเจ้าอ่อนโยนเป็นธรรมชาติ เหมาะกับมรดกอาจารย์ประติษฐ์วัตุศกดิ์สิทธิ์ของข้าพอดี เนตรแห่งวัตุศกดิ์สิทธิ์ที่เจ้าใช้เมื่อครู่นี้ ถือว่าล้ำเลิศขั้นสุดแล้ว แต่ด้านการควบคุมวัตุศกดิ์สิทธิ์ ข้ายังสามารถพัฒนาให้เจ้า...”

ทันใดนั้น ผู้อาวุโสชั้นยอดที่สุดเหล่านี้ต่างเชื้อเชิญฟานเสวี่ยหลี่

แรกเริ่มพวกเขา还以为คิดว่าฟานเสวี่ยหลี่จะต้องบาดเจ็บสาหัส ในใจรู้สึกเสียดายฟานเสวี่ยหลี่อย่างยิ่ง กระทั่งการโจมตีของนำหลานหรงยังทำให้พลังย้อนกลับของวิชาพวกเขาทำลายตบะหลายสิบปีของตน คาดไม่ถึงว่าฟานเสวี่ยหลี่จะราวกับพญางูที่คำรามกลางนภา สंहารเนื้อกายของนำหลานหรง ทำให้พวกเขาทั้งตะลึงทั้งมีความสุข รู้ว่าได้พบเจออัจฉริยะในรอบพันปี ย่อมไม่พลาดโอกาสแบบนี้แน่นอน

หลังจากที่เฝ้ารอมานานเช่นนี้ ในที่สุดก็มีผู้สืบทอดมรดกที่เหมาะสม พวกเขายอมแย่งกันอย่างไม่ลังเล

เมื่อเห็นเช่นนี้ ผู้คนโดยรอบก็สดีหลุดอย่างสมบูรณ์ และเปี่ยมด้วยความเลื่อมใส

ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์แต่ละคนที่อยู่ตรงนี้ล้วนเป็นเทพพิทักษ์ของอาณาจักรไท่เฮ่า กระทั่งเมื่อพันปีก่อนถูกทุกคนในสามพันโลกเคารพบูชา!

เพียงพูดเท่านั้นก็จะมีผู้คนนับไม่ถ้วนก้มกราบต่อหน้าพวกเขา

แต่พันปีให้หลัง พวกเขากลับอยู่ในจุดนี้

หลังจากที่พูดจบ สายตาของพวกเขา ก็จับจ้องไปที่
ฟานเสวี่ยหลีอย่างจริงจัง และแผ่รอยยิ้มออกของฟานเสวี่ยหลี

บทที่ 938 เมืองไท่ไป๋ (ตอนที่ 5)

ตอนนี้ทุกคนต่างทุ่มสุดความสามารถแล้ว สิ่งที่พวกเขาขอต่อจากนี้ก็คือความยินยอมของฟานเสวี่ยหลี่

เวลาผ่านไปพันปี ตบะของพวกเขาเสื่อมถอยแล้ว ส่วนอาณาจักรไท่เฮ่าก็ใกล้ล่มสลาย ความปรารถนาเพียงหนึ่งเดียวของพวกเขาคือ มอบมรดกของพวกเขาให้กับผู้สืบทอดที่เหมาะสม!

ต้องเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ ตบะและจิตใจที่ดีที่สุด ถึงมีคุณสมบัติรับสืบทอด

ส่วนฟานเสวี่ยหลี่ก็ตอบใจอย่างสมบูรณ์แบบ

ต่อให้เป็นเมื่อพันปีก่อน เมื่อเจอกับอัจฉริยะอย่างฟานเสวี่ยหลี่ พวกเขาก็ต้องแย่งชิงอย่างสุดความสามารถ

แต่พวกเขาก็เข้าใจว่า ต่อให้ฟานเสวี่ยหลี่เลือกแบบใดคนอื่นก็ต้องผิดหวัง

มรดกของพวกเขาแต่ละคนล้วนยากมาก ต้องใช้จิต-
วิญญานนับไม่ถ้วนเพื่อครอบครองและปมพะเพาะ ท้ายที่สุดพวก
เขาทุกคนล้วนเป็นบุคคลชั้นยอดที่สะท้อนใจได้หล้า มรดกของ
พวกเขาไม่ใช่การถ่ายทอดให้โดยตรงแล้วฟานเสวี่ยหลี่จะ
ปมพะเพาะสำเร็จ แต่ต้องผ่านการฝึกฝนและทดสอบนับไม่ถ้วน
ซึ่งล้วนแต่เสี่ยงชีวิต

การกำหนดแบบนี้จึงทำให้ฟานเสวี่ยหลี่ฝากตัวเป็นศิษย์
ได้แค่อาจารย์คนเดียวเท่านั้น

มิฉะนั้น หากฝากตัวเป็นศิษย์ทุกคน ก็จะเป็นการศึกษา
อย่างขาดการวิเคราะห์แยกแยะ และไม่สามารถปมพะเพาะจนถึง
ขั้นสูง

ในทำนองเดียวกัน นี่ก็เป็นการขัดเกลาและทดสอบครั้ง
แรกของจิตใจฟานเสวี่ยหลี่ ดูว่าฟานเสวี่ยหลี่จะเลือกแบบใด

จะเป็นอาจารย์ประติษฐ์วัต ฤศักดิ์สิทธิ์ชั้นยอด
ปรมาจารย์ปรุรงยา หรือเจ้าแห่งค่ายกลกองทัพ ตลอดจนอาจารย์
พิษที่มีมือผันแปรสารพัด

พวกเขาต่างจืดจางไปที่ฟานเสวี่ยหลี่

แต่ตอนนี้สายตาของฟานเสวี่หลี่กลับปรากฏความกลัว
ที่ยากสังเกตเห็น

เขาจะไม่รู้ชื่อเสียงของเหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ตรงหน้าได้
อย่างไร!

เมื่อพินปีก่อน ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เหยียดหยามตบะ
ของเขา กระทั่งบอกกับจักรพรรดิอาณาจักรไท่เฮ่าให้ถอด
ตำแหน่งรัชทายาทของเขา เนื่องจากพรสวรรค์ของเขาไม่คู่ควร
กับอาณาจักรไท่เฮ่า

เวลาไหลผ่านสถานการณ์เปลี่ยนแปลงผัน เรื่องราวในอดีต
ยังคงตราตรึง แต่ทุกสิ่งกลับเปลี่ยนไปแล้ว

หากปัจจุบันอาณาจักรไท่เฮ่าไม่ตกต่ำถึงขั้นนี้ ผู้อาวุโส
ศักดิ์สิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ในไต้หล้าเหล่านี้จะตกอยู่ในสภาพเช่นนี้
ได้อย่างไร

เดิมที่อาณาจักรไท่เฮ่าเป็นการดำรงอยู่ที่พิชิตรวบรวม
แปดทิศ และควบคุมสามพันโลก!

เมื่อคิดถึงจุดนี้ ฟานเสวี่หลี่ก็ใจสั่นอย่างไม่รู้ตัว

เมื่ออยู่ต่อหน้าเหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์มากมายที่รอคอย คำตอบของเขา เขาก็สับสนหายใจเขาลึกและสงบจิตใจลง

จากนั้นจึงมองผู้อาวุโสทั้งหลาย โค้งคำนับพวกเขาแล้ว พูดว่า “ขอบคุณผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่เมตตากรุณา”

“หืม?” เมื่อเห็นความนิ่งสงบและวิสัยทัศน์กว้างไกลของ ฟานเสวี่ยหลี่ อีกทั้งยังมีสีหน้าแน่วแน่ มีไหวติงต่อมหาอำนาจ เหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ก็ตกตะลึงเล็กน้อย

ด้วยสถานะของพวกเขา การที่พวกเขาจะรับลูกศิษย์ ย่อมเป็นเรื่องที่ง่ายมาก แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมา พวกเขากลับไม่เคยพบเจอบุคคลที่แน่ชัดเช่นนี้ ทั้งที่อยู่ต่อการเสนาของ สี่คน

สิ่งนี้หมายความว่าชายหนุ่มผู้นี้มีความคิดของตัวเอง กระทั่งไม่ได้อยากฝากตัวเป็นศิษย์พวกเขา!

หัวใจของพวกเขาตึงแน่นในทันที!

หรือว่าชายหนุ่มที่อยู่ตรงหน้าไม่รู้ตัวตนที่แท้จริงของ พวกเขา

ตอนนี้พวกเขาต่างมองไปที่น้ำเสวียหวังให้น้ำเสวียแอบบอกตัวตนของพวกเขาให้ฟานเสวียหลี่รู้ ไม่อยากให้ฟานเสวียหลี่พลาดโอกาสแบบนี้ และพวกเขาก็ไม่อยากให้ตนพลาดโอกาสอย่างการรับฟานเสวียหลี่เป็นศิษย์

น้ำเสวียกลับขมขื่นอยู่ภายในใจ นางเป็นคนเดียวที่รู้ตัวตนของฟานเสวียหลี่ อีกทั้งยังรู้เรื่องเมื่อพันปีก่อนที่ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ดูถูกฟานเสวียหลี่ แต่นางไม่คิดว่าฟานเสวียหลี่จะจำความแค้น ส่วนต่อจากนี้จะฝากตัวเป็นศิษย์ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์คนใดนั้น ล้วนมีประโยชน์ต่อการเติบโตในตอนนีของฟานเสวียหลี่ ทำยี่ที่สุดระดับพลังปัจจุบันของฟานเสวียหลี่ยังต่ำเกินไป

นางกำลังจะแอบแสดงความคิดของตนผ่านข้อความเสียงลับให้ฟานเสวียหลี่

แต่ทันใดนั้นฟานเสวียหลี่ก็พุดขึ้นมา “ผู้อาวุโสทุกท่านล้วนเป็นบุคคลที่ดุจเทพสวรรค์ ข้าน้อยยอมเคยได้ยินชื่อเสียงเมื่อพันปีก่อนและเคารพนับถือมาโดยตลอด แต่จากการสังเกตของข้าน้อยตลอดพันปีที่ผ่านมา ผู้อาวุโสทั้งหลายขาดการชดเชยจากจิตวิญญาณฟ้าดิน ตบะค่อยๆ ถูกกดทับ ปราณหยวนอันยิ่งใหญ่ใน

ร่างกายอยู่ในจุดที่อ่อนแออย่างยิ่ง ทำได้เพียงอาศัยวิชาปรมาณ
หยวนในการฝึนชดเชย แต่มันไม่ใช่วิธีสำหรับระยะยาว เมื่อนาน
วันเข้า ปรมาณหยวนยิ่งใหญ่ในตัวผู้อาวุโสทั้งหลายจะค่อย ๆ
เสื่อมโทรม

“ส่วนข้ามีวิชาอยู่ชุดหนึ่ง ซึ่งรับถ่ายทอดมาจาก
ดึกดำบรรพ์ มีวิชาที่เจาะจงกับความเสื่อมถอย โดยมีชื่อว่าวิชา
ร่างจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์โบราณ ข้าน้อยยินดีแบ่งปันให้ผู้อาวุโส
ศักดิ์สิทธิ์ทุกท่าน”

เมื่อพูดถึงตรงนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็อาศัยวิธีการของข้อความ
เสียงลับ ส่งวิชาร่างจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์โบราณให้ผู้อาวุโส
ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

หลังจากที่ตบะของเขายกระดับขึ้น ผนึกในร่างกายของ
เขาก็ถูกปลดออกจนหมดสิ้น ในขณะที่เดียวกันก็ทำได้ถึงคัมภีร์ลับ
นับไม่ถ้วนที่เขาเคยอ่านในตำหนักลับอาณาจักรไท่เฮ่า

ซึ่งมีแค่เขาและพระบิดาเท่านั้นที่มีสิทธิ์เข้าตำหนัก
พระคัมภีร์

ภายในเก็บซ่อนไว้ด้วยวิชาเมื่อหลายหมื่นปีก่อน

แต่ตอนนั้นเขาแค่อ่านผ่านตาเท่านั้น เนื่องจากเรื่องสนใจ
หลักของเขาคือเพลิงสังฆกรรม ทว่าตอนนี้เขากลับใช้จิตวิญญาน
ทั้งหมดของตน นี้ก็วิชาร่างจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์โบราณชุดหนึ่งได้
ในที่สุด

วิชาร่างจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์โบราณนี้มาจากโบราณกาล
ยุคโบราณฟ้าดินขาดแคลนลมปราณ ส่วนวิชากายนี้เป็นวิชา
บ่มเพาะที่ยังคงสามารถหล่อเลี้ยงร่างกายภายใต้สภาพแวดล้อม
ที่เลวร้ายที่สุด จุดบกพร่องเพียงหนึ่งเดียวคือการบ่มเพาะพัฒนา
ช้ามาก

ด้วยเหตุผลนี้ วิชาชุดนี้จึงถูกละเลย ท้ายที่สุดเมื่อถึงตอน
ที่ฟ้าดินเปี่ยมล้นด้วยจิตวิญญาน ก็ไม่มีใครเลือกบ่มเพาะวิชาที่
พัฒนาการช้าเช่นนี้

แต่วิชาชุดนี้ก็กลับเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในตอนนี้

ตอนนี้ฟ้านเสวี่ยหลี่พุดอย่างฉะฉาน และอธิบายแก่นแท้
ของวิชานี้อย่างชัดเจน

เพียงชั่วพริบตา เหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่โดยรอบก็ ตกตะลึงและยังไม่ได้ตั้งสติกลับมา หลังจากที่พวกเขาได้สติก็ สะดุ้งขึ้นอย่างอดใจไม่ได้

คาดไม่ถึงว่าชายหนุ่มผู้นี้จะเล่าวิชาแบบนี้ออกมา เพื่อ เป็นการช่วยขจัดปัญหาให้พวกเขาหรือ

พวกเขาอยากรับฟานเสวี่ยหลี่เป็นศิษย์ แต่ฟานเสวี่ยหลี่ กลับมอบทางออกอันยิ่งใหญ่ให้พวกเขา!

ตอนนี้พวกเขาเรียนรู้ได้ว่าวิชาร่างจักรพรรดิศักดิ์สิทธิ์ฉบับ ใหม่นี้เหมาะกับพวกเขาอย่างยิ่ง และรู้แจ้งได้ในชั่วพริบตา

ตอนนี้เลือดลมนับไม่ถ้วนกำลังเอ่อล้นอยู่ในร่างกายพวกเขา รวากับมีเสียงแห่งมหาวิถีกำลังสั่นไหว รวากับมีความลึกกลับ นับไม่ถ้วนกำลังหมุนวน ทำให้พลังชีวิตของพวกเขาคึกคักถึงขีดสุด

ภายในร่างกายของพวกเขาปรากฏแสงแห่งชีวิตนับไม่ถ้วน และหลอมรวมกับลมปราณของพวกเขาอย่างสมบูรณ์แบบ

ตลอดพันปีที่ผ่านมา ความเสื่อมโทรมของเส้นประสาท
ลมปราณที่เกิดจากจิตวิญญาณฟ้าดินซบเซา ก็ถูกขจัดทิ้งในครา
เดียว

กระทั่งรากวิชากายชนิดหนึ่งเติบโตในร่างกายของพวกเขา
เขา ทำให้ตะบะของพวกเขามั่นคงถึงขีดสุด ไม่ต้องกังวลถึงการ
เผาผลาญจากจิตวิญญาณฟ้าดินของโลกภายนอกอีกต่อไป

ตอนนี้พวกเขารู้สึกมีความสุขในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน

ราวกับมังกรที่ถูกขังไว้พันปีแล้วได้บรรลุนิรันดร ช่างมี
ความสุขอย่างยิ่ง

จากนั้นผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมองหน้ากันแล้วเผย
สีหน้าอันเหลือเชื่อ จ้องมองไปที่ฟานเสวี่ยหลี่ราวกับมองเห็นผี

มันเป็นไปได้อย่างไร

เดิมทีพวกเขามองฟานเสวี่ยหลี่เป็นแค่ชนรุ่นหลังคนหนึ่ง
และแค่อยากให้ฟานเสวี่ยหลี่สืบทอดพวกเขา ทำให้พวกเขาไม่
ต้องตายโดยมรดกตัดขาด แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่กลับช่วยเหลือ
พวกเขาอีกครั้งด้วยท่าทางและจิตวิญญาณดุจอาจารย์

มันเป็นไปได้อย่างไร

พวกเขาเป็นถึงอาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ชั้นยอดสุดเมื่อพันปีก่อน เป็นถึงอาจารย์แห่งปวงประชาเชียวนะ

ตอนนี้พวกเขาจงด้องไปที่ฟานเสวี่ยหลี่ อากาศทั้งหมดอัดแน่นในทันที

มองดูฟานเสวี่ยหลี่ที่ยังคงสงบนิ่ง โดยที่ไม่ได้คิดว่าการถ่ายทอดวิชาจักรพรรดิอันลึกลับน่าสะพรึงกลัวนี้เป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจ ฟานเสวี่ยหลี่ทำให้พวกเขาตกตะลึงอีกครั้ง

ตอนนี้พวกเขายังจำฟานเสวี่ยหลี่ไม่ได้ อย่างไรก็ตามเสียระดับพลังและบุคลิกของฟานเสวี่ยหลี่ก็แตกต่างจากอดีตอย่างสิ้นเชิง อีกทั้งพวกเขาก็ไม่รู้ความลับที่แท้จริงของอาณาจักรไท่เฮ่า และไม่รู้ว่่าฟานเสวี่ยหลี่มีความสามารถในการกลับชาติมาเกิด แต่ยังเป็นเช่นนี้ พวกเขาก็ยังตื่นตะลึงต่อฟานเสวี่ยหลี่

พวกเขาทุกคนล้วนเป็นบุคคลที่ผ่านการบ่มเพาะมาหลายพันปี ล้วนมีพรสวรรค์อันไร้ที่เปรียบ ด้วยเหตุผลนี้จึงสามารถโดดเด่นจากผู้คนนับไม่ถ้วน กลายเป็นราชาในหมู่ราชา

และกลายเป็นอาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ของอาณาจักรไท่เฮ่า ชื่อเสียง
โด่งดังทั่วหล้า

พวกเขาทุกคนเคยผ่านความเป็นตายนับไม่ถ้วน รู้แจ้ง
ถึงปัญญาอันยิ่งใหญ่จากความเป็นตาย และถูกหล่อหลอมขึ้น
ตามกาลเวลา

แต่บุคลิกที่ชายหนุ่มตรงหน้าแสดงออกมากลับเหนือกว่า
พวกเขา

สิ่งนี้ทำให้พวกเขารู้สึกเหลือเชื่อและไร้กำลัง

หรือว่าจะมีคนที่ได้รับอาณัติสวรรค์และเกิดมาพร้อม
ความรู้จริง ๆ มีพรสวรรค์และประสบการณ์แบบนี้ในวัยแค่นี้

หากเป็นเช่นนั้น หากให้เวลาฟานเสวี่ยหลี่มากเพียงพอ
ฟานเสวี่ยหลี่ต้องอยู่เหนือเก้าชั้นฟ้าสิบชั้นดินแน่นอน สามารถ
กลายเป็นราชาศักดิ์สิทธิ์รุ่นใหม่ กระทั่งไม่เป็นรองความสำเร็จ
ของจักรพรรดิไท่เฮ่า

ดังนั้นภายใต้ความตะลึงของพวกเขา บรรยากาศโดยรอบ
ก็ค้างชะงัก ทุกคนนิ่งเงียบ

ในขณะที่เดียวกัน ชาวเมืองไท่ไปที่อยู่โดยรอบก็ตื่นตะลึงถึงขีดสุด

บุคคลทั้งหลายที่อยู่ตรงหน้าเป็นผู้อาวุโสสูงสุดที่ปกป้องพวกเขาอยู่ตลอดอย่างนั้นหรือ

เมื่อพันปีก่อนพวกเขาคำจุนทั้งอาณาจักรไท่เฮ่า ชื่อเสียงสูงส่งอย่างที่สุด!

แต่ตอนนี้พวกเขากลับหวังแย่งรับฟานเสวี่ยหลีเป็นศิษย์อย่างสุดความสามารถ สิ่งสำคัญยิ่งกว่าคือ ไม้รู้ว่าฟานเสวี่ยหลีพูดอะไร พวกเขาถึงตกอยู่ในภาวะนี้ทั้งนั้น กระทั่งสายตาเอ๋อล้นด้วยความเร่าร้อนต่อฟานเสวี่ยหลี

นี่มันเรื่องอะไรกันแน่

โดยเฉพาะน้ำเสวี่ยผู้นั้น ถึงแม้ไม่รู้ฟานเสวี่ยหลีพูดอะไร แต่ก็นำมาซึ่งแรงสั่นคลอนอันยิ่งใหญ่ต่อเหล่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ นางก็ถึงกับงงง

แต่สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินอยู่ไม่นาน

เนื่องจากพวกเขาเห็นอย่างรวดเร็วว่าผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจมดิ่งอยู่ในความคิด รวากับเข้าใจถึงบางสิ่ง จากนั้นคำนับฟานเสวี่ยหลี่พร้อมกัน!

คำนับอย่างเคารพอย่างยิ่ง!

ปฏิบัติราวกับรุ่นเดียวกัน

แสดงด้วยมารยาทของชนรุ่นเดียวกัน ขอขอบคุณฟานเสวี่ยหลี่อย่างสุดซึ้ง

ทุกคนต่างตกตะลึง!

รูปร่างตาของพวกเขาหดตัว สมอมีเพียงความว่างเปล่า นี่มันเรื่องอะไรกันแน่

ฟานเสวี่ยหลี่ที่อยู่ตรงหน้าเป็นใครมาจากไหนกันแน่

แต่ในขณะเดียวกัน หลังจากที่ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคำนับเสร็จ ก็เดินไปข้างกายฟานเสวี่ยหลี่แล้วพูดว่า “เชิญ”

พวกเขาพาฟานเสวี่ยหลี่เข้าไปยังห้องลับของพวกเขาทันที

พวกเขามีคำพูดนับไม่ถ้วนต้องการพูดกับฟานเสวี่ยหลี่

เนื่องจากพวกเขารู้ว่าวิชานี้มาจากคลังลับของอาณาจักร
ไท่เฮ่า พวกเขาแค่เคยได้ยิน แต่ไม่เคยเห็นกับตา การที่ฟาน-
เสวี่ยหลี่สามารถครอบครองวิชานี้ ก็ทำให้พวกเขาเกิดความใคร่รู้
และความคาดหวังนับไม่สิ้นสุด

บทที่ 939 เมืองไท่ไป๋ (ตอนที่ 6)

ในห้องลับตรงส่วนลึกของเมืองไท่ไป๋

ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายหลอมรวมตะบะก่อเป็นค่ายกล ดาวเจ็ดแฉกล้อมรอบฟานเสวี่ยหลี่ ส่วนแสงบนตัวพวกเขา แทรกซึมไปที่ตัวฟานเสวี่ยหลี่อย่างต่อเนื่อง ช่วยฟานเสวี่ยหลี่ บรรลุจุดอ่อนไหวของเส้นประสาทลมปราณ

มันเป็นวิชาเทพต้องห้ามที่แข็งแกร่งที่สุดของพวกเขา ซึ่งกำลังชะล้างไขกระดูกให้ฟานเสวี่ยหลี่

วิชาชนิดนี้คือวิชาสร้างเนื้อเปลี่ยนเส้นเอ็น หลอมรวมจาก ตะบะร้อยปีของพวกเขา จากนั้นอาศัยลมปราณของน้ำจิตวิญญาณ แทรกซึมเข้าตัวฟานเสวี่ยหลี่ เมื่อถูกอัดฉีดก็สามารถทำให้เส้นเอ็นของฟานเสวี่ยหลี่แข็งแกร่งและทำให้เนื้อหนังแกร่งกล้าดุจ หยกศักดิ์สิทธิ์

ฟานเสวี่ยหลี่รู้ว่าเส้นประสาทลมปราณและร่างกายของ ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายอยู่เหนือระดับธรรมดาแล้ว กล่าวได้

ว่าหลุดพ้นจากชีวิต ซึ่งได้ผ่านการขัดเกลาจากวิชาสร้างเนื้อ
เปลี่ยนเส้นเอ็นนี้

เมื่อใช้วิชานี้จะต้องผลาญตะบะและอายุขัยร้อยปี โดย
ปกติจึงไม่ใช่มัน

เนื่องจากผู้อาวุโสสูงสุดทั้งหลายมีสถานะที่สูงส่ง ในอดีต
ตระกูลที่อยู่เบื้องหลังอีกฝ่ายก็ใช้วิธีการเช่นนี้ช่วยพวกเขาบรรลุ

ตอนนี้ผู้อาวุโสสูงสุดทุกคนต่างใช้วิชานี้แทรกซึมเข้า
ตัวฟานเสวี่ยหลี่

มันเป็นการตอบแทนที่เมื่อครั้งฟานเสวี่ยหลี่ถ่ายทอด
วิชาให้พวกเขา

สำหรับพวกเขาแล้ว วิชานี้เป็นการดำรงต่อไปของพวกเขา
เขา อีกทั้งจากเหตุการณ์เมื่อครั้งนี้ พวกเขายังสัมผัสได้อย่าง
เลือนรางว่า ฟานเสวี่ยหลี่มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ
อาณาจักรไท่เฮ่า ไม่เช่นนั้นฟานเสวี่ยหลี่ไม่มีทางรู้วิชาในคลังลับ

เดิมที่ฟานเสวี่ยหลือยากปฏิเสธ แต่ผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์
ทั้งสี่คนกลับยื่นกรานอย่างหนักแน่น สุดท้ายเขาทำได้เพียงฝัน
ตอบรับ

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ตบะของเขาก็บรรลุจาก
อาณาจักรเทพชั้นสี่ตอนต้นสู่ชั้นสี่ระดับสูงโดยตรงในชั่วข้ามคืน!

กระโดดข้ามสองชั้นอีกครั้ง!

มันเป็นการบรรลุอันน่าเหลือเชื่อ!

อีกทั้งตบะในตอนนี่ของฟานเสวี่ยหลือก็เทียบเท่าขั้นห้า
สูงสุดแล้ว

ระดับพลังนี้ทำให้ฟานเสวี่ยหลือรู้สึกว่าลมปราณของตน
มันคงยิ่งขึ้น

แต่ด้วยการยกระดับและบรรลุของตบะ เขาพบว่าการ
อนุমানวิชาของตนก็ค่อยๆ ยกระดับขึ้นตามเขา

ถึงแม้ประตูแห่งยินหยางจะมีระดับพลังที่แข็งแกร่ง แต่
มันไม่เพียงพอให้เขาปลดปล่อยฝีมือที่แข็งแกร่งที่สุดแล้ว ส่วน

ประตูแห่งคุณธรรมแต่เดิมก็เป็นแค่ประตูเสริมความสามารถเท่านั้น

เขาต้องยกระดับประตูแห่งหยินหยางโดยเร็วที่สุด

แต่ตอนนี้เขากลับขมวดคิ้วขึ้นเล็กน้อย

ตอนนี้เขาได้ครอบครองวิชาอย่างน้อยหลายหมื่นชุด แต่วิชาที่เขาเคยเห็นจากคลังลับอาณาจักรไท่เฮ่า เพียงได้อ่านเป็นการคร่ำๆ เท่านั้น ซึ่งไม่ได้เข้าใจถึงแก่นแท้ จึงยากจะบ่มเพาะ

กล่าวได้ว่าจากมุมมองภาพรวมของเขา แม้มีความเข้าใจในประเภทและองค์ประกอบวิชาเหล่านี้เป็นอย่างดี แต่ด้านการใช้งานจริงกลับมีความแตกต่างกันมาก

เขาจึงต้องมีวิชาที่สอດคล้องยิ่งกว่า ซึ่งอาจเป็นการยกระดับคุณสมบัติและระดับพลังของประตูแห่งหยินหยางโดยตรง

เมื่อคิดได้ดังนี้ เขาก็จมดิ่งสู่ห้วงความคิด

ช่วงเวลาที่ผ่านไปเขาบรรลุได้อย่างราบรื่น ไม่ได้ผ่านการขัดเกลามากเกินไป เมื่อเป็นเช่นนี้ ความเข้าใจต่อประตูแห่ง

หยินหยางจึงไม่ได้ล้าลึกขึ้น มันจึงเป็นจุดอ่อนไหวสำคัญที่สุด
ของเขาในตอนนี้

ส่วนวิชาและตบะของผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ทั้งสี่คนที่อยู่
ด้านข้าง เห็นได้ชัดว่าแตกต่างจากวิชาธาตุไฟของเขา ซึ่งยาก
จะประสานเข้ากัน ต่อให้พวกเขายินดีถ่ายทอด เขาก็ไม่สามารถ
ปลดปล่อยวิชาเหล่านี้ถึงขีดสุด

ความเหมาะสมกับตัวเองถึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ในขณะที่เดียวกันก็มีเสียงดังขึ้นจากนอกเมืองไท่ไป๋
“นำหลานทรงขอขมาและน้อมรับผิด เดินทางมาขอพบนำหลาน-
เงินหลี่”

มันเป็นเสียงของนำหลานทรง

เมื่อหนึ่งวันก่อนนำหลานทรงถูกเขาทำลายเนื้อกาย จน
เหลือเพียงจิตวิญญาณไม่ใช่หรือ เหตุใดตอนนี้เขาถึงกลับมา

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่เผยสีหน้าประหลาดใจ จากนั้นวาบ
กายออกไปนอกเมือง

ระหว่างทางเขาก็ได้เห็นชาวเมืองไท่ไปนับไม่ถ้วนเหยย
สีหน้าตะลึงและประหลาดใจ ต้องรู้ว่าชาวเมืองไท่ไปถูกรังแกมา
โดยตลอด แม้แต่ทรัพย์สินยังขาดแคลนถึงขีดสุด โดยปกติถูก
คนของโลกนำหลานปฏิบัติแย่ยิ่งกว่าหมา แต่เมื่อได้ยินเสียง
เช่นนี้ พวกเขาจะเชื่อได้อย่างไร

อัจฉริยะอันดับหนึ่งของโลกนำหลานกลับขอขมาน้อมรับ
ผิดอย่างนั้นหรือ ล้อกันเล่นหรือเปล่า

พวกเขาจึงแหกน้อออกมาราวกับฝูงผึ้ง

จากนั้นพวกเขาเห็นอย่างรวดเร็วว่านอกเมืองไท่ไปมี
ชายหนุ่มคนหนึ่งจริง ๆ อีกฝ่ายสวมชุดสีขาวดูจืดชืด บุคลิกเฉียบ
คมดูจืดชืด แต่กำลังคุกเข่าอยู่บนพื้น แบกกิ่งหนามไว้ที่หลัง
ท่าทางดูจริงจังอย่างยิ่ง

ส่วนตบะที่อีกฝ่ายแสดงออกมาก็คืออาณาจักรเทพชั้นห้า

พลังระดับนี้สามารถสังหารผู้คนส่วนใหญ่ที่อยู่ตรงนี้
ในชั่วพริบตา

ทุกคนต่างตกตะลึง และไม่กล้าเชื่อในสิ่งที่ได้เห็น

มีชาวเมืองไท่ไปน้อยคนมากที่ได้เห็นจากเมื่อวานที่
นำหลานทรงฟ้ายแพ้ว จากนั้นพวกเขาจึงถูกนำเสวียกำชับอย่าง
จริงจังว่าห้ามแพร่งพรายเรื่องนี้ จึงทำให้ผู้คนส่วนใหญ่ในเมือง
ไท่ไปยังคงไม่รู้เรื่องนี้

แต่ผู้คนที่ได้เห็นสถานการณ์เมื่อวานต่างเหงื่อตก เปี่ยม
ด้วยความสงสัย...เมื่อวานนำหลานทรงถูกทำลายเนื้อกายแล้ว
ไม่ใช่หรือ ตามหลักการปกติแล้ว อีกฝ่ายต้องรีบหนีกลับไปและ
พาอาจารย์ผู้อาวุโสของตนกลับมาแก้แค้นไม่ใช่หรือ เหตุใดวันนี้
ถึงหลอมร่างขึ้นใหม่แล้ว และคุงเข่าอยู่ตรงนี้

มันไม่สมเหตุสมผล

พวกเขาต่างงุนงง

ตอนนี้ฟานเสวียหลี่ก็มาถึงนอกเมืองแล้ว

เขาพบได้ในทันทีว่านำหลานทรงที่กำลังคุงเข่าคือ
นำหลานทรงคนเดียวกับกับเมื่อวาน แต่ลมปราณของอีกฝ่าย
ไม่เสถียร เห็นได้ชัดว่าเพิ่งหลอมเนื้อกายขึ้นใหม่ ใช้วัสดุที่
ธรรมดาที่สุดและความเร็วสูงสุด ซึ่งหากอยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไป
เนื้อกายนี้ก็ไม่สามารถรองรับวิญญูณของนำหลานทรงและ

พังทลายในสักวันหนึ่ง เช่นนั้นก็ทำร้ายดวงวิญญาณของ
นำหลานทรง

เรื่องอะไรที่ทำให้นำหลานทรงรีบมาเช่นนี้ อีกทั้งยังมา
ขอโทษด้วยตัวเอง

ด้วยความหึงหวงไสของอีกฝ่าย เหตุใดเขาถึงทำเช่นนั้น

แม้แต่ฟานเสวี่ยหลียังไม่เข้าใจ

แต่ในเมื่ออีกฝ่ายทำถึงขั้นนี้ เขาจึงรีบพุงอีกฝ่ายทันที
แล้วพูดว่า “ลุกขึ้นก่อน เชิญเข้ามา”

ตอนนี้นำหลานทรงเผยสีหน้าขมขื่น ยังคงคุกเข่าอยู่บน
พื้นแล้วพูดว่า “พี่เจินหลีโปรดตกลงเข้าร่วมศึกศักดิ์สิทธิ์หมี
โลกก่อน ไม่เช่นนั้นข้านำหลานทรงไม่มีหน้าลุกขึ้นมา”

“ศึกศักดิ์สิทธิ์หมีโลกหรือ” ฟานเสวี่ยหลีขมวดคิ้ว
เล็กน้อย ตอนที่เขาอยู่โลกสังเจตนาอยากเข้าร่วมศึกศักดิ์สิทธิ์
หมีโลกเพราะอยากออกจากโลกสังเจตนา แต่เมื่อมาถึงโลก-
นำหลานและรู้ว่าอาณาจักรไท่เฮ่าถูกข่มเหงจนราวกับตายทั้งเป็น

เขาจึงโกรธโลกน่าหลานอย่างยิ่ง จะยอมช่วยอีกฝ่ายเข้าร่วมศึก
ศักดิ์สิทธิ์หมีนโลกได้อย่างไร

อย่างไรเสียเมืองไท่ไป๋ของพวกเขาก็ไม่ได้รับจิตวิญญาณ
ฟ้าดินแม้แต่หย่อม ไม่ว่าจะเป็นโลกแกนกลางหลักหรือโลก
ศูนย์กลาง ก็ไม่ได้รับผลกระทบ

เขาจึงไม่ตอบรับ

ต่อให้นำหลานทรงคูกเขาจนชั่วฟ้าดินสลาย เขาก็ไม่ตอบ
รับ

ดูเหมือนว่านำหลานทรงจะถูกผู้แข็งแกร่งของโลก
นำหลานบังคับมาที่นี่เพราะเรื่องศึกศักดิ์สิทธิ์หมีนโลก

ตอนนี้นำหลานทรงก็สังเกตเห็นสีหน้าของฟานเสวี่ยหลี่
ได้อย่างชัดเจน จึงเผยสีหน้าซีดเซียวและพูดอย่างแผ่วเบาว่า
“ก่อนหน้านี้เป็นความผิดของข้านำหลานทรง จากวันนี้เป็นต้นไป
โลกน่าหลานจะปลดพันธนาการจิตวิญญาณของเมืองไท่ไป๋
 อีกทั้งยังใช้ค่ายกลจิตวิญญาณฟ้าดินต่าง ๆ จิตวิญญาณที่เมือง
ไท่ไป๋ได้รับในอนาคตจะมากกว่าที่อื่นสองเท่า และถ้าติดหนึ่ง

ร้อยอันดับแรกของศึกศักดิ์สิทธิ์หมีนโลกในครั้งนี้ โลกน่าหลานก็
จะมอบวัตตศักดิ์สิทธิ์ชิ้นหนึ่งให้เจ้า”

เห็นได้ชัดว่าโลกน่าหลานได้มอบเงื่อนไขที่ดีที่สุด

เมื่อผู้คนโดยรอบได้ยินก็ใจสั่นเล็กน้อย

การฟื้นฟูจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ทั้งเมืองไท่ไป่ต่างใฝ่ฝัน

แต่ตอนนี้ฟ้านเสวี่ยหลี่แค่ม้อย่างเฉยเมยแล้วพูดว่า
“มาตอนนี้ก็สายเกินไปแล้ว ตลอดพันปีที่ผ่านมา เมืองไท่ไป่ถูก
ข่มเหงและเหยียดหยามมากมายเช่นนี้ ควรถึงเวลารับผลกรรม
แล้ว”

จากนั้นเขาก็หันหลังกลับอย่างเฉยเมยแล้วเดินจากไป

ตอนนี้เขาได้ถ่ายทอดวิชาร่างจักรพรรดิให้เหล่าผู้อาวุโส
ศักดิ์สิทธิ์ และจะถ่ายทอดให้กับทายาทอาณาจักรไท่เฮ่าคนอื่น ๆ
ถึงตอนนั้นตบะของทายาทอาณาจักรไท่เฮ่า ก็จะไม่ถูกจำกัด
ด้วยจิตวิญญาณฟ้าดินอีกต่อไป และไม่ต้องการจิตวิญญาณเก่า
แต่ก่อนแล้ว

ส่วนความผิดพลาดที่โลกน่าหลานก่อกำขึ้น ก็ปล่อยให้พวกเขา
เขารับผิดชอบกันเองก็แล้วกัน

จากนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็กลับเข้าไปในเมืองไท่ไป ไม่ว่าจะ
น่าหลานทรงจะอ่อนวอนอย่างไร เขาก็ไม่สนใจ

เวลาผ่านไปสามวัน

ส่วนสถานการณ์ที่น่าหลานทรงคุกเข่าอยู่หน้าเมืองไท่ไป
ตลอดเวลาสามวัน ก็แพร่พรายออกไปอย่างรวดเร็ว

มันเป็นเรื่องที่ไม่มีความเกิดขึ้นสำหรับความคิดผู้อื่น แต่มัน
กลับเกิดขึ้นจริง กระทั่งมีคนมากมายจากเมืองอื่นเดินทางมาดู
จนกระทั่งเห็นฉากที่น่าหลานทรงคุกเข่าอยู่อย่างห่าง ๆ พวกเขา
จึงได้เชื่อ

ทันใดนั้นเรื่องนี้แพร่พรายจากหนึ่งเป็นสิบ จากสิบเป็น
ร้อย เพียงเวลาสามวันก็มีนักบ่มเพาะนับไม่ถ้วนเดินทางมาจาก
เมืองที่ห่างออกไปหลายพันลี้ จากนั้นมองดูฉากนี้จากระยะไกล

ส่วนเรื่องที่ฟานเสวี่ยหลี่ทำลายเนื่อกายน่าหลานทรง
ด้วยการโจมตีครั้งเดียว ก็ดังกระฉ่อนไปไกล

ตอนนี้หน้าหลานทรงและเหล่าผู้แข็งแรงแห่งโลก
หน้าหลานต่างตะลึงงัน

การที่พวกเขาทำถึงขั้นนี้ ก็เพราะตอนนี้โลกหน้าหลาน
ไม่มีใครสู้บอด หน้าหลานเสียวอวีถูกฟานเสวี่ยหลี่สังหารใน
ชั่วพริบตา แม้แต่หน้าหลานทรงยังสู้ไม่ได้ หากฟานเสวี่ยหลี่เข้าร่วม
ศึก ก็จะคุมครองทั้งโลกหน้าหลานได้แน่นอน แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ย-
หลี่กลับยื่นกรานไม่สนใจ พวกเขาทำอะไรไม่ได้

ซึ่งตอนนี้ห่างจากศึกศักดิ์สิทธิ์หมื่นโลกอีกสี่วันเท่านั้น

เดิมทีโลกหน้าหลานยังใช้กำลังจากประชาชน อาศัยความ
ต้องการจิตวิญญาณของเหล่าทายาทอาณาจักรไท่เฮ่าเพื่อ
กดดันฟานเสวี่ยหลี่ แต่พวกเขากลับต้องผิดหวัง เนื่องจากตอนนี้
เหล่าทายาทอาณาจักรไท่เฮ่าได้บ่มเพาะวิชาอันพิเศษเฉพาะ เริ่ม
ไม่พึ่งพาจิตวิญญาณฟ้าดิน ส่วนทายาทเหล่านั้นก็ยังไม่สนใจโลก
หน้าหลานแล้ว

ความแค้นตลอดพันปีเริ่มแผ่ขยายในที่สุด

บุคคลระดับสูงของโลกหน้าหลานต่างตื่นตระหนก

ตอนนี้พวกเขายังไปอ้อนวอนต่อราชาศกดิ์สิทธิ์ของโลก
น่าหลานหวังให้ราชาศกดิ์สิทธิ์น่าหลานออกโรงเกลี้ยกล่อมหรือ
กดดันฟานเสวี่ยหลี่

ราชาสูงสุดผู้นี้เคยสานสัมพันธ์กับอาณาจักรไท่เฮ่าเมื่อ
พันปีก่อน อีกทั้งยังปฏิบัติต่ออาณาจักรไท่เฮ่าเป็นอย่างดี
เพียงแต่เมื่อพันปีก่อนเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ราชา
ศกดิ์สิทธิ์น่าหลานถูกกดขี่และกักขัง จากนั้นโลกน่าหลานก็
ตัดสินใจจำกัดจิตวิญญาณของอาณาจักรไท่เฮ่า

แต่ตอนนี้พวกเขาจึงพบว่าราชาศกดิ์สิทธิ์น่าหลานเก็บตัว
ไม่ยอมพบหน้า เพียงตอบพวกเขาอย่างเฉยเมยว่า “หากรู้ว่าต้อง
เป็นเช่นนี้ เหตุใดต้องทำแต่แรก เหตุไฉนอดีต กรรมในปัจจุบัน”

ราชาศกดิ์สิทธิ์น่าหลานละอายใจต่ออาณาจักรไท่เฮ่า
อย่างยิ่ง ต่อให้โลกน่าหลานจะถูกลดชั้น เขาก็ไม่สนใจ

บทที่ 940 เมืองไท่ไป๋ (ตอนที่ 7)

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ คนระดับสูงของโลกน่าหลานก็มองดูเวลาที่ไหลผ่านไปเรื่อย ๆ และรู้สึกตื่นตระหนกในแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

ตอนนี้พวกเขาขอมไม่สามารถใช้กำลังบีบบังคับ ไม่เช่นนั้นหากฟานเสวี่หลีออกโรงแต่ไม่ออกแรง ถึงเวลานั้นก็จะพ่ายแพ้ในศึกศักดิ์สิทธิ์หิ้นโลกโดยปริยาย ส่วนโลกน่าหลานก็จะตกลงสู่จุดที่ไม่อาจย้อนกลับอย่างแท้จริง

ตอนนี้พวกเขาค่อย ๆ เพิ่มขอเสนอ ไม่ว่าจะเป็นการให้จิตวิญญาณแก่เมืองไท่ไป๋เป็นสามสี่เท่า หรือจะเป็นการมอบวัตถุศักดิ์สิทธิ์ให้ฟานเสวี่หลีมากขึ้น ฟานเสวี่หลีก็ยังไม่สนใจพวกเขา

ไม่ยอมแม้แต่จะพบหน้า ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการตอบรับพวกเขา

ส่วนนำหลานทรงก็คุกเข่าอยู่หน้าเมืองไท่ไปถึงห้าวัน
ห้าคืนแล้ว

ห่างจากศึกศักดิ์สิทธิ์หมีนโลกเพียงสองวันสุดท้ายเท่านั้น

ส่วนรางวัลของศึกศักดิ์สิทธิ์หมีนโลกในครั้งนี้ก็ประกาศ
แล้ว ผู้ใดที่ติดหนึ่งร้อยอันดับแรกก็จะได้รับวัตถุกศักดิ์สิทธิ์ปลอม
หนึ่งชิ้น ห้าสิบอันดับแรกจะได้รับวิชาเทพต้องห้ามที่พิเศษเฉพาะ
ยี่สิบอันดับแรกจะได้รับวิชาเทพต้องห้ามสองชุด ส่วนสิบอันดับ
แรกจะได้รับวัตถุกศักดิ์สิทธิ์หนึ่งชิ้น!

วัตถุกศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งที่ทรงพลังที่สุดในโลกแกนกลาง
หลัก เป็นสิ่งที่อาจารย์ประดิษฐ์วัตถุกศักดิ์สิทธิ์สร้างขึ้นด้วยความ
พยายามนับไม่ถ้วน แต่ละชั้นแทบกำจัดพลังของเครื่องราง
ศักดิ์สิทธิ์ได้สิบกว่าชั้น

วัตถุกศักดิ์สิทธิ์พบได้ยากมาก โลกแกนกลางหลักแต่ละ
แห่งมีถึงสิบชั้นถือว่าสุดยอดมากแล้ว

ยิ่งได้ลำดับสูงก็ยังมีรางวัลมาก กระทั่งห้าอันดับแรกยัง
ได้รับทรัพยากรชั้นยอดนับไม่ถ้วน และวิชาชั้นยอดนับไม่สิ้น ซึ่ง

ยกระดับวิชาเขียนต้องห้ามของพวกเขาได้สูงยิ่งขึ้นแน่นอน และช่วยให้ตะบะบรรลุอย่างก้าวกระโดด

มันเป็นรางวัลชั้นดีสำหรับอัจฉริยะ

กล่าวได้ว่าวิชาเทพต้องห้ามประตูแห่งหยินหยางของฟานเสวี่ยหลี่ในตอนนี้อยู่ตามพลังไม่ทันแล้ว แต่ถ้าติดสิบอันดับแรก ตะบะและวิชาเทพต้องห้ามของเขาต้องยกระดับขึ้นแน่นอน ได้รับวิชาเทพต้องห้ามที่แข็งแกร่งยิ่งกว่า ซึ่งตอบโจทย์ความต้องการของฟานเสวี่ยหลี่อย่างสมบูรณ์

แต่ขณะที่เผชิญหน้ากับสิ่งล่อลวงเช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่กลับยิ้มอย่างเฉยเมยเท่านั้น

สิ่งที่เขาต้องการในตอนนี้เป็นคือการซ่อนเร้นพัฒนาการค่อยๆ ฟื้นฟูกำลังของอาณาจักรไท่เฮ่า ส่วนการหลอมวิชาเทพต้องห้ามที่แข็งแกร่งยิ่งกว่า ขอแค่ให้เวลาเขามากเพียงพอก็ไม่ใช่ปัญหาแล้ว เหตุใดเขาต้องพึ่งพาคนอื่น

หากบ่มเพาะวิชาเขียนต้องห้ามชนิดอื่น ก็เท่ากับว่าเขาทอดทิ้งความต้องการของตน และทอดทิ้งประตูแห่งหยินหยางที่เหมาะสมกับเขาที่สุด